

Kanon, vi kunne faae. Jeg tror oprigtig talt heller ikke, at noget Medlem vilde anse sig som kompetent Dommer om, hvorvidt vi skulle vælge den ene eller den anden Kanon eller ikke. Søvrigt ligger det Spørgsmaal heller ikke for, men der er kun Tale om at give en Bevilling af 2 Millioner, for at Regjeringen, veiledet af de Sagkyndige, den har til Raadighed, kan tilvejebringe den bedste Kanon. Jeg kan ikke se, at der til Afgjørelsen i Aften fordres Besvarelse af andre Spørgsmaal end dem, jeg har nævnt; men de 2 første ere utvilsomme og det tredje er af den Bessaffenhed, at det aldeles ikke tilkommer os at afgjøre det. Vi kunne ikke komme til at danne os nogen virkelig sagkyndig Mening om dette Punkt, men vi maa i saa Henseende være tilfredse med, at Sagen har faaet en saa grundig Undersøgelse, at adskillige Medlemmer have ment, at det har taget altfor lang Tid, og med at alle de Sagkyndige, der have haat med denne Sag at gjøre, ere uden Tvivl i saa Henseende. Det er ogsaa anført som noget Afgjørende for at stemme for Bevillingen, at en Mand, der tidligere har næret saa stor Fortjærlighed for Forladekanonerne, nu har opgivet sin Modstand derimod, fordi han sølte sig overbevist om, at det Skyts, som her tilbydes, er bedre. Jeg ser virkelig ikke, hvilken yderligere Belæring vi skulde have; jeg kan oprigtig talt ikke se, hvad det kunde nytte, om Sagen blev sendt til et Udvalg, hvad enten det nu blev Hæruddvalget, Finantsudvalget eller hvilket som helst andet Udvalg. Selv om de Herrer i 14 Dage hver Dag vilde overvære Skydeprøverne paa Amager, vilde det i Virkeligheden ikke gjøre dem mere sagkyndige, end de nu ere. Hvis dette Forslag bliver forkastet, vil der ogsaa være Tid nok til at overveie Sagen til at søge at indhente de Oplysninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har været i Stand til at faae paa egen Haand, og som vel ogsaa andre Medlemmer ville være i Stand til at faae. Sagen vil da med Finantsloven gaa ind til Landstinget, og hvis Landstinget sætter Forslaget ind igjen, kommer det her tilbage; vi kunne da atter tage det under Overveielse, og de Herrer have da faaet den Tid til Overveielse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) savnede. Hvad det er for et konstitutionelt Princip, der skulde træde hindrende frem her, efter at vi have haat Tid til at overveie dette Spørgsmaal, naar denne Bevilling igjen var bleven indfat i Landstinget, og som baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds antydede, er mig uforklarligt, thi intet Medlem vil kunne opstille som et konstitutionelt Princip, der skulde være hjemlet ved Grundloven, at Landstinget ikke maa gjøre nogen som helst Ændring i Finantsloven.

Spør: Jeg beder Thinget undskylde, at

jeg tager Ordet. Jeg havde virkelig ikke haat i Sinde at blande mig i denne Diskussion, men efter baade i Formiddags og nu i Aften at have haat varme Forsvar for det foreliggende Forslag, som ikke lyde godt i mine Øren, kan jeg ikke negte mig den Fornøjelse at tage Del i Debatten. Jeg vil da først henvende mig til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. W. Jensen), der sagde, at han ikke vilde spille paa Krigsstrengen, men jeg vil dog ærlig talt sige ham, at han ikke nogensinde er optraadt, uden at han har spillet paa Krigsstrengen saa godt som Nogen. Det forekommer mig, at det Næste, han tager sig til herinde, er at spille Krigsmusik for os i Forening med det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), hvem jeg skal tilstaa ikke skaar tilbage i saa Henseende. Stulde Nogen vinde Prisen, turde det maaste endog være den Sidste, som sagde, at vi ikke skulde sende vore Søner i Døden uden at faae disse Kanoner med. Det forekommer mig imidlertid, at dette ikke har Stort at sige; skulde de sendes i Døden, kunne de lige saa godt sendes med de Kanoner, vi nu have, om det saa skal ske i Morgen eller i Overmorgen, thi hele denne Forhandling har gjort det Indtryk paa mig, at Krigen staar for Døren en af de første Dage. Ellers kan jeg ikke forstaa den Sær, hvormed man har taget fat paa denne Sag, ligesom jeg heller ikke forstaa, at vi, efter at have siddet her i 4 Maanedere, og nu først i den 11te Time, da Rigsdagen skal lukkes — hvorfor det jo er et umiskjendeligt Bævis, at der er sat en Bom ved den 29de Marts — faar et Forslag som dette, skulde sætte Regjeringen i den Feitelse, at den paany skulde henvende sig til Hans Majestæt for at faae Tilladelse til, at vi maatte blive siddende her en Stund endnu. Det er ikke værd at sætte Regjeringen i den mageløse Forlegenhed! Nei, lad os nu negte den Bevilling, som her er forlangt, saa kunne vi have Haab om at blive færdige til den 29de, saa er Alt vel forvaret, og lad os da drage ud med flyvende Faner og klingende Spil; det vil jeg tilraade. Derjom det havde været saa mageløst paatrængende nødvendigt at faae disse Kanoner, antager jeg, at den ærede Krigsminister vilde have vidst noget før at finde Bei herind til os med sine Oplysninger og sine Motiver. Det klinger besynderligt i mine Øren, at disse varme Talsmand fra Thisted Amts 2den Valgkreds og Randers Amts 2den Valgkreds nu først skulde staa op og forklare os Krigsministerens Motiver og give os alvorlig paa Hovedet, naar vi ikke uden videre ville kaste os i Armene paa de Sagkyndige. Det er et Bærs af den Bise, vi ere vante til at høre her hver Dag, vi have denne Slags Sager til Forhandling. Jeg vil nu fra bede mig det; jeg paastaar, at jeg er lige saa sagkyndig i det Spørgsmaal, om man overhovedet ad den Bei skal gjøre store Forberedelser til at forsvare vort Fædreland. Er der derimod Tale